

BAJAI HIRLAP

Politikai lap.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Szerkesztőség: Tórr István-utca 11. — Telefon-szám: 28.
Kiadóhivatal: Kollár A. könyvkereskedése, hol az előfizetések
és hirdetések felvételnek.

Felelős szerkesztő:

Dr. Lemberger Ármin.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre
2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fillér.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Az új kormány.

* Lesz-e és mennyi érdeme valamikor az ujonnan megalakult Khuen-Héderváry miniszteriumnak, azt majd a történetíró pártatlan ítélete fogja eldönteni, de annyi bizonyos, hogy *már is* megvan az a kétségtelen érdeme, hogy elővetelével felszabadította az országot attól a keserves lidércnyomástól, mely a koalíció szemérmetlen és banque uralma révén reánehazodott és eloszlatta az ámitások és hazugságok ama szövényes alkotmányát, mellyel e dicső gárda nemzeti életünk minden megnyilatkozását sűrű, fojtó ködlepeltként valósággal behálózta. Az a sivár, vigasztalan kép, melyet hazánk a tatárjárás istencsapása után mutatott fel, tárul lelki szemünk elé, amidőn arra a rombolásra és pusztulásra gondolunk, melyet a koalíció uralkodása az erkölcsiek terén véghezvitt és ha felidézünk kendőzetlen mivoltában azt a számokban kifejezett vérvesszeséget és züllést, melyet államháztartásunkban, az anyagiak körül, szinte orvosolhatatlan veszedelem gyanánt hátrahagyott. Hogy verdeste mellét a koalíció büszke hadserege, midőn reászabadította országunk tejjel és mézzel folyó Kánaanjára a hatalom bízató reményében egyesült szövetség-

seit és miként bomlottak széjjel utóbb, egymás ellen fenekedve, egymással torzalkodva, a hatalomért való görcsös kaszokodásban, mint oldott kéve, a minden etikai tartalom, a benső és mélyben rejelő szükséglet nélkül jól-rosszul összetakolt elemeikre!

És ma midőn megjelenik a politikai küzdőtérre a komoly, értékes munkában, a nemzet hosszú szolgálatában megöszült férfiakból álló miniszterium, hogy a legsúlyosabb közviszonyok közepette kiemelje az országnak a koalíció uralom kátyujában megrekedt szekerét, azzal a becsületes szándékkal, hogy visszavezérelje a nemzetet boldogulásának őforrásához, Deák Ferenc halhatatlan művéhez, amely Magyarországot reaterelte a békés fejlődés és fokozatos erőújítás ösvényére, amely megszerzte számára a külföld becsülését és tiszteletét és azzal a megnyugtató törekvéssel, hogy a korona és a nemzet között mindinkább kihegyeződő ellentétet, melynek kiszélesítése és kimélyítése beláthatatlan veszedelmek: rejt mshében, a kölcsönös megértés révébe kalauzolja, akkor újból felhangzik a hon-hafazság kisajátított berkeiben a vad, koribantusi láрма: fesszűtsétek meg!

A sorok elején ott agál a hatalom bársonyszékéből kipottyant, politikai kameléon, a nagy *Apponyi* és ösztökéli

és sarkalja a maga híveit a bizalmatlansági indítvány benyújtására, jóllehet magasem tudja, hogy mit is tartogat az új miniszterium politikai iszákjában és *Szerényi*, a levitézlett kereskedelmi miniszterium jeles kalmárzsenije, már is tüzesíti az ő különleges politikája bosszorkánykonyháján a vasat, mellyel reá süssse az új kabinet homlokára a »darábont« megbélyegző címét. Mert darabont, bitang hazaáruló és Bécs szolgája és liferánsa mindenki, aki nem akarja egyedül üdvözítőnek elismerni az ő politikai hitvallásukat és ki más oltáron merészkedik áldozatot bemutatni az ő meggyőződésének és véleményének.

Lehet, hogy Kossuth kétségtelen urbanitása és Justh higgadtabb vérmérséklete féken tudják majd tartani a miniszterium hétfői bemutatkozásán a turbulens elemeket és a képviselőház nem fog újból lestüledni üvöltős dervisz gabalyodásává és botránys jeleket csapszékévé, hanem, hogy a Ház megőrizve méltóságát, alkalmat fog nyújtani az új miniszterelnöknek programja nyugodt kifejtésére. Óhajtagó ez annál inkább, mert a nemzet szélesebb rétegei is szeretnék megtudni, hogy mily alapon kívánja Khuen-Héderváry és kabinetje az országot kormányozni és ha formaszertüleg a mai parlament képviseli is a nemzet összességét, azért

TÁRCA.

A láz.

— A Bajai Hirlap tárcája. —

Írta: Biró Lajos.

„Öcsémuram!”

Tífusz. Negyven fokos láz. Elveszve fetreng a forró ágyban. A lepedő minden ráncra sűt és horzsol; vagy belesűnyedek egy lángoló folyóba, amelyben hiába kapkodok segítségért, vagy izzó kősziklán vergődöm. Aludni akarok. Kétségbeesve kapaszkodom bele az álomba; a láz sűket álmat akarom; aludni akarok, aludni, aludni, aludni.

Nem lehet. A párna áttűzesedett a fejem alatt, forró lángok lövelnek ki belőle, a fülem úgy fáj mintha perzselődnék. Nem lehet aludni. Hát akkor mit? Most mit, szent Isten, mit? Gondolkozom; erőltetem az agyamat; rettenetes erőfeszítéssel gondolkozom. Most mit, most mit? A kábult álomba hirtelen belevillan az egyszerű, boldog, diadalmal gondolat: meg kell fordulni, a jobb oldalamról át kell fordulnom a balra, a párnának ezt az izzó jobb sarkát itt kell hagynom és fel kell keresnem a bal sarkot.

Még várok. Epekedve gondolok a hűvös bal sarokra, de még nem tudok a zugó, tompa, mely álomtól elszakadni. A fejem alatt azonban sűrtve csap ki a tűz a párnából, a fülem sziszegve perzselődik, a lángok elborítják a hajamat, nem lehet itt maradni, nem lehet, nem lehet, nem lehet.

Kitéptem magamat az álomból, a gondolatból elhatározás lett, az elhatározásból még abban a pillanatban tett, egyetlen rándulással átdobom magamat a baloldalra, beleforom a fejemet a párnába... Hűvösség! Hűvösség! Álom!

... Hányszor ismétlődik ez meg velem egy napon? Huszszor, harmincszor, negyvenszer? Nem tudom. Nekem nincsenek most napok és éjszakák, csak forróság és hűvösség van. A jobboldalomon szeretek fekdülni, de ez vált meg, az nyugtat meg, az ad pihenést és nyhűlést, ha át Dobom magamat a baloldalra.

A párnám bal sarka, a bal szöglete... Amint ujra meg ujra hozzá menekülök, huszszor harmincszor, ötvenszer egy nap, lassanként valami karaktert kap ez a bal sark. Előbb bizonytalan, elmosódó; azután kialakul, formálódik és egyszerre megvan.

Urambátyám-karaktere van. Vállvergetés, bizalmas jóindulat, dörmögő hang. Amint ezentul eszembe villan, hogy át kellene mene-

külni a baloldalra, a bal sarokhoz, hozzá! amint már könnyebben, megszokottabban, de még mindig fájó erőlködéssel elszakitom magamat az álomtól, amint egy rándulással átvetem magamat a baloldalra, biztatóan, sűrtöten, jóindulatu követelőzéssel megszólal a hangja:

— Gyertünk csak, öcsém-uram, gyertünk csak...

... A lázam nő. Sűket álomban rángatózok a kezem és eltorzul az arcom; a tífusz tipikus rángatózásai ezek. Álomban grimacokat vágok. Mulatságos lehet. Itt az ágyam mellett könyes szemekkel nézi valaki. Én minderről nem tudok semmit. A lázam nő, elveszve fetreng a forró ágyban és üdülést, gondolatot, hangot, életet csak a bal sarkot jelelt a számomra. Urambátyám. Nincs más. Nem hallok mást. Ez minden, ez maradt az élet: Gyertünk csak, öcsémuram, gyertünk csak.

Temetkezés.

... A paplanom körül, az ágy végében néha egy rut, piciny öregasszony táncol. Körüluhajja a paplan szegélyét, azután táncol; erőlködöm, hogy jobban lássam, de nem tudom látni. Nem nyugtalanít. Nem bánom. Aludni akarok.

Egyszer valaki megrántja a párnámat. Fel-

mégis most, midőn kezd lassanként lehallani a nép szeméről a reáerőszkolt hályog és a hangzatos jelszavakkal félvezetett közvéleményt kezdi felváltani a józanabb felfogás és a politikai tisztánlátás, — példa reá Tisza István — akkor a népképviselői mai összetételében éppenséggel nem hű és csalhatatlan tükrök az országos hangulatnak és távolról sem megbízható fokmérője az idők folyamán kifejeződött vox populi-nak.

Amennyi az új miniszterium programjából eddigél kiszivárgott, az általában rokonszenves fogadatra tarthat igényt. A választási reformok széles meredben való megvalósítása — bár a részleteket nem ismerjük — a nemzet egyik régi óhaját lesz hivatva kielégíteni, de vajjon szolgálhat e majd a program e sarkalatos pontja egy békés kibontakozás tengelyét, az már csak igazán órák kérdése. Ha a felelet a felteendő kérdésre nem lesz kielégítő, ha nem várható tőle a mai felborult viszonyok konszolidációja, akkor mint ultima ratio csak a választások maradnak fenn, akkor nincs más expediens, mint a nemzetre appellálni, mely egyedül van hivatva sorsa felett dönteni.

Ha pedig eljövend a mérközés napja és találkozni fogunk a választási küzdelmek izzó porondján, akkor legyen velünk a hazafias lelkiismeret, mely előbbre teszi a nemzet jövőjét csillogó jelszavaknál és utopisztikus álmoknál. Takarítsuk el a romokat és lássunk hozzá a nyugodt építkezéshez a régi, kipróbált és ma is legjobbnak bizonyult 67-es alapon.

A bajai főispánság jövője.

Dr. Hegedüs Aladár — Baja város főispánja?

Zavaros vizekről, Sicillák és Karibdszek ezer érényéből végre part felé evez a magyar politikának sokat hányatott hajója. A jövő képe ugyan még csak a messze távolban de reng, de hogy biztató fény az, ami felénk

ébrednek. Ki volt az? Arasznyira tőlem áll a másik ágy, amelyen vizes lepedőbe szoktak aszvargatni. Onnan nyul át valaki. Ujra meg-rángatják a párnámat kissé türelmetlenebbül. Ki az?

Az öreg asszony. Pici. Rut. Nagyon rut. A párnán ül az ágy fejénél, hosszú, ráncos kezével onnan nyul át hozzám. Még egyszer megrántja a párnámat türelmetlenül. Kiváncsian fordulok szembe vele. Előrehajol, az arcomba gyígyorog, aztán hosszú, ráncos, kezével lematat a földre:

— Oda nézzen.

Oda nézek. Az ágy ekkor eltűnik, az öreg asszony eltűnik, a padló megnyílt, zöldelő fákat látok és napfényben csillogó folyót...

Mi ez? Nem a Körös ez? Milyen város ez? Nem a kedves Nagyvárad ez? ... A Körös partján van egy elvadult telek, rajta egy om-ladozó ház; az elvadult telek mellett egy másik ház, Egy fiatal újságíró a lakója. Ki az a fiatal újságíró? Én vagyok? Más? Nem tudom.

... Az újságíró éjszaka jár haza. Éjszakán-kánként a ház udvarán egy suhanó alakot lát néha; az udvaron óvarosan, lopózkodva végig-surrán éjszakánként egy élő lény. Egy ember ... egy asszony. Az elvadult telek felé megy, vagy feléle jön. Az újságíró figyel.

árad az új era berkeiből, szinte bizonyos, mert annyi szemfényvezetés és színjátás után a tisztánlátás meggyőző erejével világít. Ez az új szín, ez a tisztultabb hang a jelszavak e fölket birodalmában talán ríkit, talán tulerős lesz egyidőre, de végeredményekben mégis meghozza majd a munka-minisztériummal a munkához látást a perifériákon is, hova az új rezsim már közelebb elküldi az ő exponen-szeit.

Ambrozovics Lajos dr. főispánnak immár tényé vált távozása egyszerre a politikai közélet előterébe állította a mi csöndes városunkat. Mozgalmasság, sőt lázas érdeklődés kap lábra immár szemmel láthatólag innen is, tul-nan is, mert — mi türes-tagadás — a főispán-válság jelzi nálunk kicsi keretben azt a hullámverést, mely a közelmúlt napokban négy-esztendő rendszeret sodort hirtelen a politikai tetetőbe.

Az első gondolat, az első szó, mely az új korszak küszöbén tollunkra kerül, a lokálpatriotizmus aggódo szava. Féljtük a politikai élet egyre lázasabbn lüktető eseményeitől ezt a mi fejlődésre utalt szűkebb pátriánkat és úgy szeretnők, ha az új érának csak az áldásaiból jutna ki Bajának és megkímélve maradnánk azoktól az izzó viharoktól, melyek az ország szívéből szétáradva, tisztító munkájuk közben könnyen rombolhatnak is.

Ép ezért óhajtanódnak tartjuk, hogy exponenseinek megválasztása körül az a minde-nek fölött vezérő szempont irányítsa a kormányköröket, hogy a vidéki törvényhatóságok élére olyan férfiak kerüljenek, kiknek a közigazgatás utvesztőjében való otthonosságon kívül a lokális helyzet föltimerése is megadott a kellő éleslátás.

A másik szempont, mely bennünket érint, a bajai főispánság önállóságának fontartására tartozik.

A letűnt rezsim — ha rövid élete miatt több jól megalapozott tervet nem is válthatott valóra — mégis megtanított reá, mily fontos szerve egy törvényhatóságnak a főispán és mekkora érdekünk az, hogy külön szószólója legyen vágyainknak és reményeinknek a kormány előtt. Meghallgatásunk alapöltétele ez, mert a velünk ezer kérdésben rivális Sz-

Egyszerre összeszedi a bátorságát, ráles és karon ragadja. Asszony. Öreg. Szegényes ruháju. Ájúlodozik.

Az újságíró magához téríti, kivallatja. Az asszony vall. Ő most szegény cseléd. De ő Bihar megye legrégibb és legnagyobb nemzet-ségének az utolsó sarjadéka. Valaha a vármegye harmadrésze volt az övék. Mind elmult, mind elveszett. Ő cselédsorba süllyedt, idekerült ennek az elvadult teleknek a szomszéd-ságába; ez a telek is az ő nemzetségé volt. Most ő már megöregedett, készül a halálra, a családja ősi földjén akar nyugodni, az ősi föld-ből itt van ez a telek, ott készít ő most ma-gának — éjszakanként dolgozik rajta — pihenőt, alvóhelyet, ravatalt, kriptát...

Az újságíró nem hiszi. Hát jöjjön és nézze meg. Átmennek az udvaron, be az elvadult telek, bozótok között le a Körös-felé. Pince-nyílás. Le kell menni. Az újságíró megbor-zong, de szégyel visszatérni. Az asszony lám-pást gyújt. Lebotorkálnak a rozott falépcsőn. A hajnal tompan beszűródő, ködös világos-ságában és a lámpás megtört fényében feltor-nyosul a didergő újságíró előtt a világ leg-bizarrabb, legszebb, legszomorubb és legnevet-ségesebb látványa.

Egy ravatol. Egy halotti ágy. Takarók, leplek, emelvény, menyezet, fehér csipkék és

badka, nagyobb, tekintélyesebb törvényhatósá-g létre, a multban rendre nyomta el és törte le ezer vitális érdekünk.

A dolgoknak ebben az állásában a legszé-lesebbkörü megelőzésre tarthat számot az a hét végen kipattant hír, hogy a bajai főispáni állásra Hegedüs Aladár kir. tanácsos, Baja város polgármestere van kizemelve. És csak jóleső bizalommal tölthet el mindenkit a jövő iránt, hogy Hegedüs Aladár főispánságát szivesen fogadja itt Baján minden politikai párt. Ez a megnyugtató hír száll most izerte mentendő és méltán jól esik sokaknak, kiknek lokálpatriotizmusa eddig az újabb politikai széthuzás átkos szellemétől féltette a mi jobb sorsra érdemes városunkat.

Hegedüs Aladár dr. főispáni deszignálása valóra váltja a bajai főispánság jövőjéhez fű-zött kettős óhajunkat, hogy önálló maradjon a bajai főispáni szék és a helyi közéleti viszonyokba behatolni tudó férfiú kerüljön a város élére. Az ő huszvéves polgármesteri működése a liberalizmus és a béke jegyében való, zajtalan közigazgatási kulturumunka korszaka volt és várható főispáni rezsimje a kormányelvek végrehajtása terén is a mások politikai hitvallásának legmesszebbmenő tiszteletben tartásával biztat

Ezzel a jóleső tudattal szivesen jelentjük be és bizalommal fogadnók dr. Hegedüs Aladár bajai főispánságát.

Tiszti orvosok, tisztii ügyész és végrehajtók.

Baja, január 22.

Et a három különböző ügykört egy napi-renden lévő kérdés hozta össze itt Baján. Az a mindhármukra épen nem közbömb kérdés: illeri-e őket lakpénz-járandóság a Bajának jutott 20.000 korona államsegélyből?

Andrássy törvényjavaslata ugyanis nagyon szűkeküblűn bánik el velük. A városi orvosoktól-e és tisztii ügyésztől azt mondja, hogyha magányakorlattól eltiltva nincsenek, akkor semmi sem jár nekik az államsegélyből. A

fekete csipkék. És az egész ravatol, az egész nagyoló, pompás halotti dísz, az asztalos-munka és a csipkeszővés egy öreg cseléd kérges, szegény kezéből került ki. Rudak tartják a mennyezetet, de a rudak alig vannak meggyalulva, az ágy deszkáin meglátszik, hogy savanyuvizes ládákából feszegették ki őket. A csipke durva és az aranydizt kopott. Az egész pompa olyan, mint azoknak a szobroknak a pompája, amelyeket sötét börtönben láncra-vert rabok mintáznak ki piszkos kenyérből. Az öreg cseléd szemében ez az ősi nemzet-séghez illő pompa, ilyen díszben kell az utolsó sarjnak megtérni az ősök földjére.

... Mi lesz aztán? Mi legyen? Vége-e itt a dolgoknak vagy folytatódjék még? Vonuljon-e vissza az öreg cseléd — mint a halál-váró állat — a magacsinálta szegény pompá-ba, ebbe a szomorú, neveltséges díszbe és halotti bucsuzatját pap helyett mondja-e el könnyes szemekkel egy megindult fiatal legény, egy szabadszívű ember?

Mindgy. Meg kell írni. Téma.

Felnyitom a szememet. Az öreg asszony eltűnt. Azóta, hogy a földre mutatott a kezével, két másodperc alig telt el, a két másod-perc alatt láttam mindent, amit láttam. Meg-vagyok lepetve. Mi történt? Gondolkoztam? Az agyvelőm — lázasan, akadozva, gyeplőt-

végrehajtókat meg egyik fizetési osztályba sem sorozza a miniszter.

A bajai városi tanács ezzel a különösen sérelmes rendelkezéssel szemben keresett és talált most orvoslást, ha ugyan elnyeri a kormányhatósági jóváhagyást ez az álláspont.

A tanács úgy gondolkozik, hogy Baja városnak ugyancsak Andrassy belügyminiszter által régebben jóváhagyott szabályrendeletre rendes fizetési osztályba sorozza be a tisztviselőket és a városi ügyészt is és mert a törvénytervezet minden fizetési osztályba sorozott tisztviselőnek juttat az államszolgálatból, az a véletlen körülmény, hogy a bajai tisztviselőknak és ügyészeknek magánykorlatot folytatni szabad, nem sértheti az imént említett tisztviselőknak a városi statutum által régebben szerzett jogait.

A végrehajtók lakpénzének biztosítására is tud a tanács megoldást. A bajai adóvégrehajtók — így szól a tanács okfejtése — voltképpen városi irnokok és csak polgármesteri megbízásból vannak beosztva végrehajtói teendőkre. Nekik tehát épúgy jár lakpénz az államszolgálatból, akárcsak az irnokoknak.

Eddig a tanács álláspontja, melynek minden részében való kormányhatósági jóváhagyást a méltányosság szent nevében magunk is óhajtuk.

A szigorú jog nézőpontjából azonban más ként mutat ez a kérdés. És nehogy hiábavaló munkát végezzon a 20 000 korona fölöttására kiküldött bizottság, ré kell mutatni azokra a jogi aggályokra, melyek a tanácsnak kétségkívül méltánylást érdemlő álláspontjával szemben fonnállanak.

Városi statutumra hivatkozni törvényvel szemben nem lehet, mert a kettő közül az utóbbi az erősebbik. És ha Andrassy törvényjavaslatából törvény lesz, úgy akkor hatályát veszti minden városi szabályrendelet, mely az új törvénybe beleütközik. Hisz az új törvény még a réginek is lerontja az erejét, annál inkább van alája rendelve a városi statutum, melyet mindenkor csak a törvény keretein belül lehet alkotni és gyakorolni. Ép ez okból a tisztviselők és tisztviselők méltánylást érdemlő lakpénzjogainak biztosítására más megoldást kell keresnie a kiküldött bizottsá-

lenül rohanna — mégis működött? A tízes forrásig köde, amely a fejemet beburkolja, egy kicsit szikkad... Mi történt?

Óvatosan fölém hajol valaki, megnézi, alszom-e?

— Mi újság — kérdezem érdeklődés nélkül.
— A lázad csökken.

A tizedik muzsa.

Éjszaka közepén kinyitom a szememet, Mitféle fényesség ez? Az ágyamtól jól távol, a szoba legnagyobb szabad területén ismeretlen nő ül egy trónszékben. Ki ez a nő? És ez a trónszék hogyan került a szobámba? Ez a trónszék... hogyan... került...

Felkényöklök. A nőt alulról jövő fény borítja el, mintha színpadi világításban ülne; nagy vakító ezüstös sugárkévek reszketnek rajta, mintha színpadi reflektorok öntenék rá. Ki ez a nő? A ruhája a leglágabb redőkben leomló görög ruha; a haja mint a milói Vénuszé; a nyaka szabad; egy istennőnek a nyaka. A termete csupa szépség, a hátrahajolása csupa grácia. Csak az arca... az arca... milyen fájdalmas ez... az arca plebejus arca... durva, kiálló pocacsontu, barna, mosogatólány arc... Egy istennő; trónszékben ül; de a feje egy mosogatólányé. Királyian ül, de ezt a rut fejet fölrehajtja és negé-

nek, olyat, mely kormányhatósági jóváhagyással bízik.

A végrehajtók ügye — úgy hisszük — jól áll. Ők tényleg városi irnokok és azért, hogy polgármesteri megbízásból adóvégrehajtói teendőket — par excellence állami funkciókat — végeznek, nem érheti őket joghátrány.

A kérdés fölötté kényes és érdekes. De mindenekelőtt megérdemli az alapos és gondos kezelést.

HIREK.

TELEFON.

Készülődés a képviselőház hétfői ülésére.

A bizalmatlansági indítvány. Elnapolás. — Főszózatás.

Budapestről jelentik: A politikai pártok erősen készülnek a hétfői képviselőházi kampányra. Hédeváry gróf miniszterelnök befejezte a pártokkal való tanácskozásait és ma reggel már csak Zichy Jánossal, a néppárt elnökével érintkezett.

Justh Gyula és a függetlenségi párt bizik benne, hogy a képviselőház hétfői ülésén keresztülforszírozzák a bizalmatlansági indítványt, melyet ma, szombaton este fogalmaznak meg és azután átküldik a Kossuth-párthoz és a balpárthoz, hogy azok is magukévá tegyék.

Hédeváry miniszterelnök el van készülve reá, hogy benyújtják a bizalmatlansági indítványt és erre az esetre zsebében van a képviselőház elnapolására, sőt a főszózatásra vonatkozó királyi kézirat is.

Ha napirendre tűzik ezt az indítványt, úgy a miniszterelnök nyomban intézkedik a Ház elnapolása iránt

desen, rutul, otrombán, ostobán, megelégedetten, közömbösen mosolyog.

Ribámulok. Nem néz rám. Közömbösen mosolyog. Ki ez? ... Egy másodpercig habozok, azután sietve, biztosan, készen felelek magamnak:

— Ez a tizedik muzsa. A közömbösség muzsája. A világnak a képe, mely nem tördök azzal, aki elhúnyt, vagy elesett. Voltak barátai, sokan voltak, akik szerettek, meg tőben, akik érdeklődést mutattak irántad, most mind nem tördökne veled. A világ tovább él, közömbösen mosolyog, amíg te fekszel itt és várod a halált. Az élet, a világ szép, nagy, fenséges és fejedelmi mint a muzsa, de a képeben benne van ez a rut vonás, az arcán rajta van a közömbösség otromba mosolygása...

... A fényesség azután kialszik, lassan visszahanyatlom a párnámra. A trónszék el-tűnt Hűvösség van és sötétség. Felnitrom a szememet.

Gondolkozom. Mi volt ez? A láz hová ragadta az álmatom? Miért érzékenyültem úgy el? Miért lettem szentimentális? Hiszen ez már nem is a láz becstületes fantáziája. Hiszen szimbólumokat magyaráztam. Hiszen ez affektálás. Hazugság. Póz. Hiszen ez irodalom. Gyógyulok.

A mai minisztertanács.

Kormány-deklaráció.

Általános, titkos és egyenlő választói jog.

Késő délután táviratozta tudósítónk: Ma délután minisztertanácsot tartott az új kormány, hivatalbelépése óta immár a másodikat.

Ezen a minisztertanácson a képviselőház hétfői ülése elé terjesztendő kormánydeklaráció szövegét állapították meg, mely az általános, titkos és egyenlő választói jog behozatalát szükségesnek nyilvánítja

Ezenkívül folyó ügyeket intézett és a politikai helyzetet vitatta meg a minisztertanács.

— **A főispán lemondása.** *Ambrozovics* Lajos dr. főispán — mint a Bajai Hírlap elsőként jelezte — az új kormány kinevezését egy nappal megelőzőleg beadta lemondását. *Ambrozovics* főispán, ha ugyan fölmentése előbb be nem következik, a januárvégi rendes közgyűlésen még inkább és ennek keretében személyesen bucsuzik a bajai törvényhatóságtól. Ha a főispánt előbb mentenék föl, akkor a szokásos átiratállással meg végbe törvényhatóság és főispán bucsuzása.

— **Bajára is megérkeztek a miniszteri beköszöntők.** *Apponyi Albert* gróf volt vallás- és közoktatásügyi miniszter intézte az első bucsuleiratot Baja város törvényhatóságához. A kultuszminisztert követik a bucsuzásban többi minisztertserei is. Így tegnap *Darányi Ignác* bucsuzott el a várostól. — A miniszteri bucsuzkodással egyidejűleg lassan lassan az új miniszterek beköszöntés is megérkezik. Az első ezek között *Hieronymy Károly* kereskedelemügyi miniszter, aki nagyon meglehangú levélben kéri a bajai törvényhatóság támogatását. A második a sorban *Lukács László* pénzügyminiszter. Ő a közigazgatási bizottságtól kér támogatást. A miniszteri leiratokat a februári közgyűlés fogja tárgyalni.

— **A bajai államszegély fölőstása.** A keddi közgyűlésre mely kitűzve a két millióból Bajának jutott 20 000 korona fölőstási terve. Osztoszkodásról ugyan nálunk csak a tisztviselők között lehet szó, mert a törvényjavaslat által megjelölt közcélokra semmi sem jut, sőt az egész 20 000 korona is alig elegendő a tisztviselőknak a törvénytervezet szerint kijáró lakpénz 76—76 százalékának a fedezésére. Ám ezt se lehetett perktuálni, mert *dr. Valentin* Emil az ildomosság és morál nevében azt indítványozta, hogy egy kiküldendő bizottság készítsen fölőstási tervet, nem pedig az érdekelte városi tisztikar. *Werner Adolf* dr. a tanács fölőstási tervét szavazta meg, míg *Klein Rezső*, *Rajk Aladár* dr. és *Bajai Péter* a napirendről levenni kívánták a kérdést. A többség ezt az utóbbi indítványt fogadta el és bizottság el utalta az ügyet. A bizottság tagjai *Hegedűs Aladár* polgármesterrel az élén, *Rajk Aladár*, *Fehér János*, *Hesser Gyula*, *Nyiraty János*, *Tury Mátyas*, *Werner Adolf* és *Valentin Lmíl* lettek.

— **Bátaszéki községi hír.** *Bátaszéken* *Ohmacht János* bíró és *Bakó Imre* II-od bíró állásukról ismét lemondtak s lemondtak velük együtt *Schneider Miklós*, *Hauck András*, *Wolf Ferenc* és *Thész Lőrinc* községi előjárók is.

— Az Alliance bajai közgyűlése. A párisi Alliance bajai bizottsága múlt vasárnap tartotta rendes évi közgyűlést *Dr. Lemberger Ármin* elnökletével, ki kegyeletes szavakban emlékezett meg azon kiváló érdemekről, melyek a helyi bizottság volt élnöke, néh. *Reich Salomon* az intézmény fejlesztése körül szerzett. A megüresedett elnöki tisztelet *Dr. Lemberger Ármin*nal, a társelnökséget *Dr. Rosenberg Samuval* töltötték be, a választmányba pedig *Dr. Kelemen Józsefet* választották.

— A sportegyleti előadás mai megismétlése. A bajai sportegylet mai, január 23-án délután 4 órakor újból előadja a Nemzeti termében a *Nagymamát*. Főntartott számított hely 1 kor. 60 fillérbe került, ülőhely 1 koronába, karzat 50 fillérbe. A szépsikerű reprize fölühívjuk a közönség figyelmét. Előadás után a szereplők és meghívott vendégek zártkör *pihniket* rendeznek a Nemzetiben.

— A Kaszinó új igazgatója. Január 16-án volt a Kaszinó ezidei közgyűlése, melyen a lelépő tisztikarnak és a választmányának megadták a szokásos fölmentést és működéséért köszönetet szavaztak. A tisztujtáson *Müller József* földbírtokost, törvényhatósági bizottsági tagot, a Kaszinó ügyeinek lelkes pártolóját választották meg a Kaszinó igazgatójának. Pénztáros *Posta Bertalan* lett, új választmányi tag pedig *Kolozsváry Sándor*.

— Kereskedő ifjak hangversenye és balja. A Bajai Kereskedő Ifjak Egylete január hó 29-én, szombaton, a Nemzeti Szálló termében *Dömötör Ilona* énekművésznő, a magyar királyi operaház tagja és *Keéri-Szántó Imre* dr. zongoraművész közreműködésével, az egyleti szegély-alap javára művész-estélyt rendez. Belépő jegye: oldalsorok 3 kor., egyenes sorok 2 kor., állóhely 2 kor., karzat és deák-jegy 1 korona. Este a pénztárnál minden jegy 50 fillérrel drágább. Jegyek előre válthatók: *Reich Farkas Fiai*, *Reich Bernát* cégeknél, *Grünhut* és *Lukács* tőzsdeben és este a pénz tárnál. Kezdeté este 1/2 órakor.

— Az amerikaiázás — elbocsátási ok. Ezt az ítéletet hozta a budapesti járásbíróóság egy perben, amely egy asztalosmester és segéde közt folyt. A bíróság elutasította a segédet követelésével a következő indoklással:

A bíróság tényként megállapítja, hogy az elbocsátás azért történt, mert felperes amerikaiázott, vagyis az órabéres munkát hanyagul, majd sehogy sem végezte, csak létezett s feltartotta a munkában, mert látta, hogy a kialakult bérösszeg ugyis letelőben van. Ez az eljárás pedig különben is feljogosította volna alperest a munka elvonására.

— Halálozás. *Sternfeld Vilmosné Grünvald* Leontin rövid szenvedés után életének 62-ik évében, január 18-án éjjel elhunyt. Hült teteimet január hó 20-án délután kísérték örök nyugalomra nagy közönség részvételével mellett a bajai izraelita temetőbe. *Dr. Sirmái Vidor* ügyvéd édesanyját gyászolja az elhunytban.

— Pásztor csász. és kir. udvari szállított virágkereskedése Budapest, VIII., Rákóczi-ut 3. szám. Képes árjegyzéket kívánatra díjtalanul küld.

— Készülnek a Haverda-ügy új tárgyalására. Szeged nagyban készül a Haverda-ügy főtárgyalására. A főtárgyalás tudvalevőleg február 7-ikén kezdődik. A tárgyalás előtt a perrendtartás értelmében megkérdési a főtárgyalás élnöke a vádlottakat, hogy kívánják-e a főtárgyalásra új bizonyítékok beszerzését. Ez az aktus szombaton folyt le. Egyik vádlott sem akart semmiféle új bizonyítékok felhozni.

Haverda Mariska védőjének *Bródy Ernő* doktor országgyűlési képviselőnek, *Balassa Ármin* dr. szegedi ügyvéd, a helyettese. A védő közölte védencével, hogy a főtárgyalásig esetleges dolgaiban *Balassa dr.-hoz* forduljon Haverda Mariska megnyúlvással vette tudomásul védője intézkedését. Haverda Mariska, Jánosi és Vojtha nem a tulajdonképpeni Csillagbörtönben vannak. Ők a vizsgálati fogházban ülnek, amely magas falakkal van a Csillagtól elválasztva. Mind a három külön-egyest cellában van elhelyezve. Ők munkára sem járnak. A sétaidő kivételével az egész napot celláikban töltik. Az ügyészség kivételes kedvezményül megengedte nekik az olvasást, de a szabadkai bűnpör három áldozatát nem érdeklí most a regényhősök sorsa s egyik sem él a kedvezményen.

— Szökés a kórházból. A bajai köz-kórháznak szencziója van. A sebészeti osztályról *Sárközi János*, egy gyógyulófélben levő cigány-beteg a vele egy szobában fekvő betegek kifosztása után, éjnek idején megszökött a kórházból. A szökést reggelre észrevették és a bajai csendőrök a cigányt Bátaszéken letartóztatták. Az eset előzményei és részletei a következők: A múlt év november 18-án este egy kóbor cigány a bajai köz-kórházba egy sebesült cigányt hozott, akit a kórház *Sárközi János* néven vett fel az ápolójai közé. A bal-lában lövestől származott sebből csurgott a vér. *Sárközi János* elmondta, hogy a dunaszekesi vásárról jövet találkozott egy csomó részeg polgárral. A részeg emberek jó kedvűben lövöldöztek és amidőn meglátták, őt választották ki célpontnak. A cigányt ápolták a kórházban és az utóbbi héten már annyira javult állapota, hogy kiűzték a kórházat, melyen a meggyógyult cigány a kórházat elhagyhatja. *Sárközi János* azonban nem várta be, amíg kézhez kapja az elbocsátó levelet. Éjjel 12 órák a vele egy kórteremben lakó. *Dobler Mártyás* pékség és *Hellenbárt Márton* borbélyeség minden ruháját és pénztel telt tárcáját ellopta. Azután a lepedőjéből kötelet font és az emeleti folyósóról kötél segítségével lekuszott a falon.

— Lelőtte az anyját. Vasárnap délelőtt egy csupaszkepi, pelyhes állu legény jelent meg a vádvi jegyzői hivatalban és a legnagyobb lelki nyugalommal így szólt:

— Jegyző ur, eljöttem jelenteni, hogy lelőttem a mostoha anyámat, mert nem mosott rám!

A jegyző hihetetlenül bámult a fiura, de amikor ez megmaradt állítása mellett, csendőrrökel együtt kiment a legény házához, ahol csakugyan ott találták a gonosz mostohát sebesülten. A vizsgálat megállapította, hogy a legénynek szörnyen rosszul bánt a mostoha, Varga Györgyné. Állandóan korholta és azval bosszantotta, hogy nem mosta ki a fehérműit. A fiatal Varga Sándor végső dühében feyvert emelt a mostohájára. Vadászfegyverrel négyes nyulsóréttel lőtt rá. A megsebesített vénasszonyt *Lányi Izsó* kórorvos vette ápolás alá. Állapota súlyos, de nem halálos.

— Százszek jótékonycélra. A héten temették el *Konyovits Istvánt*, Zombor város virilisi tagját, aki 82 éves korában meghalt. *Konyovits* agglényei volt és végrendeletileg Zombor város siktetéma-intézetének 80 hold földet és 60.000 koronát, az óbecsei községi iskolának 200 hold földet és 40.000 koronát, a kamencai hadapród iskolában létesítendő alapítványokra 120 hold földet és 80.000 koronát, egy kápolna építésére és egy lelkeszt ellátására 250.000 koronát hagyományozott.

— Sorozás Bácsme gyében. Bács-Bodrog vármegye területén az 1910. évi (Sorozás a következő beosztással lesz megtartva, feltéve, ha az ujoncjutalék a törvényhozás által a kellő időben megszavazva lesz. Az apatini járásban: március 14-től 19-ig. A bajai járásban: március 21-től 30-ig. A bácsalmái járásban: április 5-től 13-ig. A zombori járásban: április 21-től 27-ig. A topolyai járásban: március 19-től 31-ig. Az óbecsei járásban: április 2-től 12-ig. Zenta r. t. városnál: április 15-től 19-ig. A zentai járásban: április 20-tól 23-ig. Magyar-kanisza r. t. városnál: április 27-től 29-ig. A kulai járásban: március 1-től 7-ig. A palánkai járásban: március 11-től 17-ig. A hódsgái járásban: március 30. 31. és április 1-től 7-ig. Az ujvidéki járásban: április 9-től 18-ig. A titeli járásban: április 20-tól 22-ig. A szabalyai járásban: 25-től 28-ig.

— A Dr. Richter-féle Liniment. Caps. comp. (Horgony-Pain-Expeller) igazi népszerű háziszerré lett, mely számos családban már év óta mindig készletben van. Hátfájás, csipőfájdalom, fejfájás, köszvény, csuszál stb.-nél a Horgony-Linimenttel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatást idéztek elő; sőt járványkórnál, minő: a keleta és hányóhasfolyás, az altestnek Horgony-Linimenttel való bedörzsölése mindig igen jónak bizonyult. Ezen kitűnő háziszér jó eredménnyel alkalmazható bedörzsölésképpen az influenza ellen is: útszegekben, á: 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona a legtöbb gyógyszerboltban kapható; de a bevásárlás alkalmával tessék határozottan: Richter-féle Horgony-Linimenttel (Horgony-Pain-Expeller) kérni, valamint a Horgony n. y. védjegyre figyelni és csak eredeti üvegeket elfogadni.

— Diszonóolás az iskolában. Baranyavármegye kir. tanfelügyelője e hó elején különböző táviratot kapott. Ennyi volt a táviratban:

Kuliszeky tanfelügyelő Pécs. Mecsekjánosiban holnap iskolaszűnet. Iskolában disznóölés. Helyszínen meggyőződés szereszték.

A tanfelügyelő másnap *Lengyel* Rébert kir. segédtanfelügyelőt ki is küldötte Mecsekjánosiba. *Lengyel* segédtanfelügyelő azután meg is győződött arról, hogy a távirat tartalma igaz. A mecsekjánosai róm kath. népiskolában nem volt előadás, hanem disznóölés. A tanteremben a padok föl voltak forgatva és az iskolásgyermekek helyén a már leölt, megpörkölt disznó boncolták a tanító jelenlétében. A tanító avval védekezett, hogy a plébános tudtával és belegyezésével adott a tanulóknak szűnetet és rendezett disznóölést az iskolában. — A hihetetlenül hangzó esetről a tanfelügyelő tett jelentést a vármegye közigazgatási bizottságának, amely elhatározta, hogy átír az egyházmegyei főhatósághoz az ügyben.

MULATSÁG.

A Bajai Kereskedő Ifjak Egyletének hangversenyéről.

A Bajai Kereskedő Ifjak Egylete január 29-én nagyszabású koncert-mulatságot rendez, melyre sikerült közreműködésre megnyernie *Keéri-Szántó Imre* dr. zongoraművészt. A zenialis, fiatal művészegyeniség, aki *Thomán István*nak volt a tanítványa, Budapestben, Bécsben és legutóbb Berlinben adott hangversenyt és a berlini műértő, kényes ízlésű közönséget valóságos elragadta bravuro játékkal, elmélyedő, igazán áttértett és tökéletesen kidolgozott előadásával. A német trónörökös párt meg-hívására Potsdamban is hangversenyzett és elsőrangú tudásával, mindent megértett játékkal a felséges pár legmagasabb tetszését is megnyerte, annyira, hogy a trónörökösné *gyönyörű* ékszer-ajándékkal adta jelét elismerésének.

Akiknek már bemutatta Szántó az ő sajátos, kiforrott egyéniségét, azok elragadtatással

ismerték meg benne azt a művész-poétát, aki nem a külső hatásokra törekszik, bár technikája is kápráztató és mesteri — de analizál és elmélyed az egyes művekbe s épen ezért melegít fel az ő szívet-élket gyönyörködtető művészeté. Színes tónusával, komoly és művészi felfogásával, egyéni genie, individuális jellegével ható előadásával játéka harmonikus egészéket hat. Igaz, művészi gyönyörűség őt hallani.

Kívülre még Dömötör Ilona, Operánk fiatal, bájos énekesnője, ki legutóbb a *Grünfeld* quartett hangversenyén feltűnést keltett kivételes képességeivel és kinek kiváló énektudását, csengő hangját és zenei biztonságát egyaránt dicséri a sajtó, fog opera-áriákat és műdalokat előadni.

Ismételten felhívjuk a közönség figyelmét erre a hangversenyre, mely bizonyosan nagy műélvezetet fog nyújtani.

Schlesinger Ilona.

Sportbál.

— Január 15. —

Ez nem kritika. Talán refráda sem. Csak meglátás. Egy-egy elcsesztet hangulatkép. Láttá, ellette egy sápadt, sorvadt valaki. Valaki, aki mindent lát és mindent észrevesz — de senki sem tudja, hogy van. Talán nem is él — csak álmodik . . .

*

Megtelt zsbongó terem. Parfümök lágy illata olvad bágyadt harmóniába a szinte izzó, reszkető levegővel. Szoknyák suhognak halkán, alig halhatóan. Kissé halovány leányarcok néznek csillogó szemekkel jobbra-balra. Férfiak kutató nézéssel siklanak arcról-arcra. És minden csupa élet itt. Mámoros, vággyal teli, színes élet. És ez a sokszínű, bájos, kaleidoszkopikus kép sehogy sem illik ebbe a sivárán kopár terembe. A vakító, sárgás-fehér gázsugarak hiába akarnának meg-megtörni egy-egy fényes — ha nem is velencei — tükrön. Körös-körül fakó, ijesztő tapéta . . . És ez szinte nyomasztólag hat mindenkire . . . Lassan-lassan elhalkul a terem. Utolsó csöngetnek. Felhúzzák a függönyt. És . . .

*

Egy kis merészség kellett hozzá, hogy előadják a jó öreg Csiky Gergely „Nagymamáját”, amely nemrég operettként hódított még Baján is. Merészség, vagy nagy önbizalom. És *Bárdos* drban meg volt ez a magába és szereplőibe vetett bizalom. Fényesen, diszkrét tapintattal oldotta meg kényes feladatát. És a dicsőség ugynevezett „oroszlárnéja” az övé. A nagymamát *Koller* Imre drné játszotta. Finoman, előkelően. Egyénisége minden varázsát a színpadra vitte. És hódított. Szinte izléstelen volna dicsérnem. Háládatos szerepe volt *Weress* Ilonának, aki ki is aknáta annak minden előnyét. És a közönség tapsolt, sokszor, hosszasan tapsolt. És nem érdemtelentül. Márta — a vígjáték kedves, bájos Mártáját — *Buday* Irénke juttatta sikerhez. *Buday* Irénke eddig is élén állt a Sportegylet műkedvelő gárdájának, de amit most nyújtott, az már nem dilettantizmus, az már művészet. *Spitzer* Ilonka most sem tagadta meg önmagát. Nagyon jól játszott. És kedvel. *Koller* Vilma imponáló nevelőintézet tulajdonosnő volt. *Sziklay* Margitka sokat ígért, sokat is adott. A növendékek nagyon jól nevelt növendékeknek bizonyultak. *Stern* dr. *Todorkán* sokat nevetek, amint hogy *Todorkán* nem is lehet nem nevetni. Különösen ha *Stern* dr. játsza. *Majrovits* Lajos comme il faut ezredes volt,

csak nem egészen nyugalmazott. *Géhart*, *Csajthy*, *Schwartzinger* nagyon hozzájárultak a teljes sikerhez. *Dr. Moderról* a Sport Egylet elnökéről kell még írnom. Nélküle alig sikerülhetett volna így ez az előadás. Az ő találatkényszerűsége, buzgalma tette lehetővé, hogy ez a mulatság a legjobban sikerültnek is élére kerüljön.

*

És az előadás után megszólal andalítóan, csábítóan a cigányzene. Karcsu, szinte egybeolvadó párok siklanak körül . . . Simogató, lágy, perzselő tekintetű kereszteszödi . . . És izgatón szól a zene. A klarinét bele bele sivit. A cimbalmos vadul vagdalja a hurokat . . . És az arcok lassan-lassan áttűzsednek. Az ajkuk lázassá lesznek. És karcsu, barna, szőke, alabástrom-arcu lányok mámorosan csukják le selymes szempillájukat . . .

. . . És én egy sarokban ülök . . . És nézek nagy, fénytelen szemekkel . . . És a zene szól, bágyadtan, vadul . . .
. . . Álmodom . . .

a. i.

Segédszerkesztő: **Spitzer Zoltán.**

7 koronába kerül fiuöltöny

finom szövetszövetmaradékból. Vidéki megrendeléseknél elegendő a kor megjelölése.

ROTKEL ARNOLD
uriszabó o Budapest,
Podmaniezky-utca 77. sz.

Tüzi-fát,

szőlőkarót

igen jutányos árban szállít
waggon rakományként
Quit Testvérek

fakereskedők,

Budapest, VIII., József körút 31/b.

Mellékeresetre

tehetnek szert oly vidéken lakó
egyének, kik

eredeti sorsjegyek
eladásával foglalkozni óhaj-
tanak.

Ajánlatok „HUNGÁRIA” jelige alatt
Bloekner J. hirdető irodájában
Budapest, IV., Sütő-u. 6. intézőndök.

A XVII/770,9—4.

Felhívás

a hitelezők, hagyatéokra jogosultak és örökösök részére.

Herzog Emilia bajai illetőségű magyar honpolgárnő 1909. évi szeptember hó 24-én utolsó meghagyásának hátrahagyása nélkül Triestben, ahol rendes lakhelyét birt, meghalt.

Felhívtnak az örökösök, hagyatéokra jogosultak és hitelezők, kik osztrák állampolgárok vagy itt tartozkodó idegenek, hogy az 1854. évi augusztus hó 9-iki császári szab. 208. sz. R. G. Bl. 142 § a értelmében a hagyatéokra való igényüket az alulírott bíróságnál legkésőbb 1910. évi január hó 20-ig jeleentsék be, mert különben a hagyatékok tekintet nélkül ezen igényekre a külföldi hatóságnak vagy általa jogosított személynek lesz kiszolgáltatva.

Tekintettel arra, hogy ezen országban tartozkodó örökösök az osztrák bírósági hatóságot kérték fel a hagyatéki tárgyalás foganatosítására, egyuttal az 1854. évi augusztus hó 9-iki császári szab. 208. sz. R. G. Bl. 149 §. értelmében a külföldi örökösök és hagyatéokra jogosultak felhívtnak, hogy igényeiket ugyanazon határidőn belül jeleentsék be és tudtul adják, vajjon a tárgyalás folytatására a külföldi hatóságot kívánják-e, mert ha utóbbiak ezen átszármatatást nem kívánják, a tárgyalás ezen országban és pedig a jeleentkező örökösökkel egyedül lesz megtartva.

Kelt Triestben, 1909. évi december 9-én.

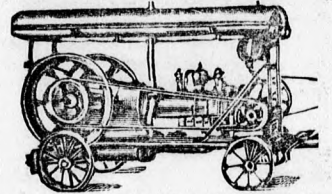
A os. kir. járásbíróság
Triestben, XVII. osztály.

Motorkák!

Gazdák!

Gőzgépek!

Ha elsőrendű gépet akarnak venni, kérjenek árjegyzéket európaeserte hírneves magánjáró és vontatható benzinkomobilon, magánjáró és vontatható gőzlokomobilokról. Jeljes cseplőkészletek!

Benzinmotoros kötő- és faaprítógépek vontatásra és magánjáró szerkezettel. Stabil benzinmotorok. Szívógáztelepek. **KELLNER és SCHANZER** Budapest, V. ker., Aulich-utca 2. szám. Sürgőnycim: „Világosság” Budapest.

Ósídoktól fogva szappannal tisztítjuk a ruhán esett foltot, szappannal tartjuk tisztán testünket, szappan a legjobb szer a fog és szájmossaúra is a modern orvosi tudomány legújabb tanítása szerint. Érthető tehát Sztraka Menthol fogszappanjának közkeveltsége, mely az iny nem marja, mégis erősen desinficiál, habja nem undorító, sőt ellenkezőleg tartósan títódó hatása eljut a fogközők legelrejtettebb zugába is. E szappannak köszönhetjük, hogy kellemetlen szájszag s fogak romlása nincs többé. Ára gyógyszerárban 1 K.

Kapható:

Gyarmati Emil
gyógyszertárban BAJÁN.

Aki

legjobban szerkesztett,
teljesen független nagy
napilapot ^{járatni} _{öhajt,} fizesse elő

Az Újság-ot!

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre „ K 28.—

Félévre „ „ 14.—

Negyed évre „ „ 7.—

Egy hónapra „ 2.40

Az újság terjedelme rendszeren
28-32-36 oldal. Vasárnap és
ünnep- **60-100** oldal.
napokon

MEGRENDÉLÉSI CIM:

Az Újság kiadóhivatala

Budapest, VII. kerület, Rákóczi-ut 54-ik szám.

Alapított 1846-ban.

KÖNYV-, ZENEMŰ-, PAPIR-, IRÓ-
és
RAJZSERRAKTÁR.

Az 1900. évi
iparképzésen

aranyéremmel
kitüntetve.

KÖNYVNYOMDAI MŰINTÉZET.
DISZKÖNYVKÖTÉSZET.
A „BAJAI HIRLAP” kiadóhivatala.

KOLLÁR A. BAJA,

Báró Eötvös-utca 5. sz. a.

Könyvkereskedésemben

nagy raktár a legújabb irodalmi termékek-,
dizsművek-, ifjusági iratok-, képes
könyvek-, imakönyvek-, mindennemű
tan- és segédkönyvek-, térképek-,
földgömbök és zeneművekből.

Irodai levél- és rajz-
papirok, író- és rajz-
szerek, vonalzott üzleti
könyvek nagy választékban a legjutányosabb
árakon beszerezhetők.

Bármely bel- és külföldi
hírlapokra és folyóiratokra
előfizetések az eredeti
áron elfogadtnak.

KÖNYVNYOMDAI MŰINTÉZETEM

modern berendezéssel izlésesszen állít elő

műveket, folyóiratokat, báli- és la-
kodalmi meghívókat, eljegyzési kár-
tyákat, névjegyeket, számlákat,
levélpapírokat, levélbori-
téseket, körleveleket,
gyászjelentéseket, árjegy-
zékeket, falragaszokat, stb.
fekete és színes nyomással.

Nagy raktár községi, köz-
igazgatási, ügyvédi és
egyházi nyomtatványokból
Bármilyen könyvnyomda-
munkák a legolcsóbb
áron vétetnek fel.

Könyvkötészetem

Dizsművek, Folyóiratok,
mindennemű könyvek

egyszerű és díszes bekötésére,
továbbá

képkeretek, (Passepartous)
írólajzatok, stb.

előállítására van berendezve.